

for Forsætningen, som dette Ministerium ikke har og ikke burde have, og de gøre det ogsaa af en anden Grund, fordi det overhovedet er en Erfaringsfag i Sivert, at ethvert Tilløb, der mislykkes, vækker baade den, der foretager det, og dem, paa hvis Vegne, han foretager det. Og det kan ikke nægtes, at de Forligsunderhandlinger, der ere førte i Fjor, naar de føres af den ledende Gruppe her i Tinget, føres faktisk paa Tingets Vegne, selv om der findes et Mindretal, der ikke vil være med dertil. Derfor kommer et saadant mislykket Forsøg uvilkaarlig til at vække hele dette Tings Anseelse, som Gang efter Gang gør et saadant Forsøg og Gang efter Gang maa komme til at gøre den Erkendelse, at Ministeriet er det stærkeste, og det var jo dog den Erkendelse, som de der i Fjor førte Forligsunderhandlingerne, ogsaa kom til at gøre til Slutning. Hvilke Forhaabninger, de have haft, tør jeg naturligvis ikke udtale mig om, men Resultatet foreligger for os alle sammen, nemlig at det glippede. Jeg kan derfor ikke andet end sige, at jeg vilde ønske, at det ærede Medlem fra Odde i dette Tilfælde var Ordfører for sit Parti og ikke det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds. Om han er det, tør jeg ikke udtale mig om, og han er jo saa ung et Medlem af Tinget og af Partiet, at det ikke er rimeligt, at han allerede er Partiets Ordfører her i Tinget. Jeg skulde derfor ikke en Gang fremsætte en saadan Tante, hvis ikke det ærede Medlems Udtalelse, hvis man ikke i Udtalelsen, der frenköm i dette Efteraar, særlig fra en enkelt Mand inden for samme Parti, hvortil det ærede Medlem hører, kunde finde en Bestyrkelse af, at der overhovedet inden for hans Parti næres den Opfattelse, at nu burde det være forbi med de storpolitiske Forligsforhandlinger. Jeg tror ogsaa, at naar man som jeg hører til dem, der ønske, at den Tid igen maa komme, at der her i Tinget staar et enigt og kraftigt Venstreflertal, der søger at saa Forsætningen til at træde i Kraft igen og ønsker at staffe dette Ting den Indflydelse, paa Lovgivningen, som det skal have, kan man ikke ønske andet, end at disse Forligsunderhandlinger, der bestandig have været den egentlige Grund til, at Oppositionen i dette Ting er gaaet i Stykker, maa komme ud af Verden. Jeg

kan der ikke andet end anstille en lille Sammenligning mellem den Politik, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds førte i de to første Aar, efter at han havde overtaget Ledelsen — om jeg tør bruge det Udtryk — af dette Ting og den Politik, som førtes i Fjor. Da det ærede Medlem fra Møen i Efteraaret 1890, indledede den nuværende, politiske Æra, var det jo netop med en Udtalelse, om at de storpolitiske Forligsunderhandlinger skulde hvile, og at man derimod skulde søge at enes om Reformspørgsmaal, og det ærede Medlem holdt jo den Stilling i to Aar, holdt den indtil Valgene, og Valgene i April 1892, holdtes jo med dette som Grundlag. Men ser man paa den Politik, som det ærede Medlem førte i Fjor, vil man jo se, at den staar i diametral Modsetning til den Politik, som det ærede Medlem førte de to foregaaende Aar. De to foregaaende Aar søgte det ærede Medlem at løsrive, som jeg saa maa sige, hver enkelt Sag fra det storpolitiske Spørgsmaal, han søgte at løse hvert enkelt, lille Spørgsmaal for sig og derved at føre det igennem trods de vanskelige, politiske Forhold. Han gjorde det ganske vist med det Formaal for Øje overhovedet at saa sit Parti og Høre til at nærme sig til hinanden og forstaa hinanden nærmere. Men ser man paa den Politik, der førtes i Fjor, vil man se, at den var af en helt anden Art. Da søgte han ikke at gennemføre hvert enkelt Forslag for sig; men da lædede han det ene til det andet; det blev en sammenhængende Række, der alt sammen var bunden i en Traad til Finansloven, ja ikke alene til Finansloven, men overhovedet til Opnaelsen af et storpolitisk Forlig. Han kom da han nærmede sig henimod den 1ste April, bogstavelig til at staa saaledes, at nu galdt det for ham, for hans Parti og for Tinget om alt eller intet; enten fik man de storpolitiske Love, særlig den store Sammenkødning af Værnbaneløve, eller man fik slet intet. Hele denne Række af Love var kædet til Finansloven og Forliget. Da Ræden sprang, saa laa det hele der, og det er et Spørgsmaal, om ikke dermed ogsaa den Politik, som det ærede Medlem førte i Fjor, laa der med det samme. Det ærede Medlem brugte i det første Foredrag, han holdt her ved Finanslovbehandlingen, et Billede om to Linier, der nærme